

Sygn. akt	III AUa 176/14
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 lipca 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSA Ewa Madera
	Protokolant	St. sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **9 lipca 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **T. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych

na skutek apelacji wniesionej przez stronę pozwaną

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **20 grudnia 2013 r.** sygn. akt **III U 688/13**

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób , że oddala odwołanie .

Sygn. akt III AUa 176/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 lipca 2014 r.

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2013r. (sygn. akt III U 688/13) Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu , zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 22 kwietnia 2013r. przyznając T. M. prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym

z tytułu pracy w warunkach szczególnych , począwszy od dnia 1 kwietnia 2013r. (tj. od miesiąca w którym zgłoszony został wniosek o przyznanie prawa do tego świadczenia –wniosek z dnia 12 kwietnia 2013r.). U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legło stanowisko Sądu Okręgowego o spełnieniu przez wnioskodawcę wszystkich koniecznych przesłanek nabycia prawa do dochodzonego przez niego świadczenia emerytalnego przewidzianych w art. 184 w zw. z art.32 ustawy z dnia 17grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.), przy uprzednim ustaleniu , iż wbrew stanowisku ZUS pracodawcy odwołującego w Przedsiębiorstwie (...) w S. w okresie od 3 marca 1973r. do 31 sierpnia 1993r. , a następnie w Zakładach (...) Sp. z o.o. w S. od 1 września 1993r. do 31 lipca 1994r. – w obu wypadkach- na stanowisku malarza - była pracą w warunkach szczególnych o jakiej mowa

w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 ze zm.) , przy jej przyporządkowaniu do prac wymienionych w wykazie A działu V pkt 6 w/w rozporządzenia (prace malarskie konstrukcji na wysokości) i odpowiednio w dziale V pkt 6 ppkt 1 zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. MB.3/6)-malarz konstrukcji metalowych i urządzeń przemysłowych. Czyniąc powyższe ustalenie wyłącznie w oparciu o dowód osobowy z przesłuchania wnioskodawcy (przy jednoczesnym braku kwalifikowanego dokumentu potwierdzającego ten rodzaj zatrudnienia – świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych) Sąd I instancji odnotowywał ,iż odwołujący T. M. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace malarza budowlanego związane z prowadzonymi przez jego pracodawców remontami budynków mieszkalnych , malując między innymi balustrady, grzejniki czy klatki schodowe. W ocenie Sądu Okręgowego były to zaś konstrukcje metalowe

w znaczeniu przepisów w/w zarządzenia resortowego , przy czym wykonywanie tej pracy na wysokościach miało wynikać z obiektywnego przekonania Sądu o tym, iż praca malarza w firmie remontowo- budowlanej polega na świadczeniu jej w takich właśnie warunkach .W podstawie prawnej wyroku , oprócz wyżej wskazanych przepisów prawa materialnego, powołany został art. 477⁽¹⁴⁾§ 2kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Tarnobrzegu z dnia 20 grudnia 2013r. zaskarżony został przez pozwaną Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.. W apelacji z dnia 30 stycznia 2014r. (v. k. 40-41) pozwany organ rentowy zarzucając naruszenie prawa materialnego tj. art. 184 w zw. z art.32 ustawy z dnia 17grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r.poz.1440 ze zm.) przez nieuzasadnione przyjęcie, iż wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15-sto letnim okresem pracy w warunkach szczególnych , do czego doprowadzić miało błędne zakwalifikowanie do tego rodzaju prac spornego okresu jego zatrudnienia na stanowisku malarza budowlanego (naruszenie artr.233 §1kpc), wnosił

o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołania wnioskodawcy .

W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący w szczególności akcentował ,że w żaden sposób nieuprawnione jest założenie Sądu I instancji, iż praca malarza w firmie remontowo- budowlanej polega na świadczeniu jej stale na wysokości , przy czym już zeznania samego odwołującego przeczą temu przyjęciu.

Wnioskodawca T. M. wniósł o oddalenie apelacji ZUS (v.

k -56v – oświadczenie wnioskodawcy złożone na rozprawie apelacyjnej) , potwierdzając przy tym ,iż jego prace malarskie wykonywane były także wewnątrz budynków mieszkalnych obejmując te bez użycia drabiny czy rusztowań. Jednocześnie odwołujący przyznał , że jego pracodawca odmówił wydania mu świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych , pozostali zaś zatrudnieni na stanowiskach malarzy również nie uzyskali tego rodzaju dokumentu.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie rozpoznając apelację pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. zważył, co następuje:

Apelacja jest w pełni zasadna co skutkować musi wydaniem przez tut. Sąd orzeczenia reformatoryjnego.

Jak słusznie bowiem podnosi skarżący wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 20 grudnia 2013 r. wydany został z naruszeniem prawa materialnego tj. art. 184 w zw. z art.32 ustawy z dnia 17grudnia 1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz.1440 ze zm.), przez nieuzasadnione przyjęcie, iż odwołujący T. M. spełnił wszystkie przewidziane w tych przepisach warunki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia emerytalnego, do czego doprowadziło błędne ustalenie o legitymowaniu się przez w/w 15-sto letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Uznanie bowiem , że okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w S. od 3 marca 1973r. do 31 sierpnia 1993r. , a następnie

w Zakładach (...) Sp. z o.o. w S. od 1 września 1993r. do 31 lipca 1994r. na stanowisku malarza budowlanego jest pracą w warunkach szczególnych nastąpiło sprzecznie już choćby z zeznaniami samego zainteresowanego ,przy jednoczesnym niczym nieuzasadnionym założeniu ,że prace tego rodzaju muszą być wykonywane stale na wysokościach ,oraz absurdalnym wręcz przyjęciu ,że malowane przez wnioskodawcę grzejniki czy klatki schodowe budynków mieszkalnych są konstrukcjami metalowym w rozumieniu przepisów zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia

1 sierpnia 1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. MB.3/6)- dział V pkt 6 ppkt 1 precyzujący prace w warunkach szczególnych przewidziane w dziale V pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 ze zm.). Z zeznań wnioskodawcy jasno wynika ,co przyznał też wprost na rozprawie apelacyjnej ,że jako malarz budowlany wykonywał różnego rodzaju prace malarskie w remontowanych budynkach mieszkalnych . Tak więc wśród tych prac były i te wykonywane wewnątrz budynków (malowanie klatek schodowych , czy grzejników) nie wymagające nadto żadnych dodatkowych zabezpieczeń czy nawet użycia drabiny (nie mówiąc już z o rusztowaniach). Tymczasem §2 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub

w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 ze zm.) wprost przewiduje ,że do uznania kwalifikowanego zatrudnienia wymagane jest aby praca w warunkach szczególnych wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2012r., III UK 92/11 LEX nr 1215158). W sytuacji więc wnioskodawcy oznaczało to konieczność wykonywania w tych warunkach prac malarskich konstrukcji metalowych i urządzeń przemysłowych na wysokości (nie są to więc wszelkie prace malarskie malarzy budowlanych – jak zdaje się założył Sąd I instancji, bo- jak słusznie zauważa skarżący – gdyby taka idea przyświecała ustawodawcy ,to w wykazie prac w warunkach szczególnych to stanowisko pracy zostałoby wymienione , a tak się przecież nie stało) . Należy też w tym miejscu zaakcentować , że prace na wysokości w rozumieniu przepisów bhp (aktualnie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 września 1997r.-tekst jednolity Dz. U. z 2003r. Nr 169,poz. 1650 ze zm.) to prace na powierzchni znajdującej się co najmniej 1 m nad poziomemu podłogi czy ziemi , przy czym nie chodzi tu

o prace na powierzchniach osłoniętych ze wszystkich stron do wysokości co najmniej 1,5m pełnymi ścianami z oknami oszklonymi (a więc wewnątrz budynków mieszkalnych), czy wyposażonymi w inne stałe konstrukcje lub urządzenia chroniące pracownika przed upadkiem z wysokości (a są to m. innymi balustrady). Ponadto konstrukcje metalowe czy urządzenia przemysłowe w żaden sposób nie mogą być utożsamiane – jak przyjął to Sąd Okręgowy- z balkonami budynków mieszkalnych nie mówiąc już o klatkach schodowych . W tym kontekście w żaden sposób nie można uznać aby prace T. M. w spornym okresie zatrudnienia były pracami w warunkach szczególnych , co dodatkowo tylko jeszcze potwierdza -przyznany przez wnioskodawcę na rozprawie apelacyjnej - fakt odmowy wydania mu (podobnie jak w przypadku pozostałych zatrudnionych na tym samym stanowisku pracy) przez pracodawcę świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych.

Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów –potwierdzając

w postępowaniu odwoławczym prawidłowość stanowiska ZUS o nie legitymowaniu się przez wnioskodawcę T. M. 15-sto letnim okresem pracy w warunkach szczególnych (co tym samym stanowi o nie spełnieniu przez niego wszystkich

koniecznych przesłanek nabycia prawa do emerytury przewidzianych w art.184 ustawy z dnia 17grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz.1440 ze zm.) - na podstawie art.386 §1 kpc orzeczono jak w sentencji.

]

ZARZĄDZENIE

(...)